

Ένας πολύ μικρός σπόρος: Η Ιστορία της Ουανγκάρι Μαατάι

- Nicola Rijsdijk
- Maya Marshak
- Eleni Manou
- 3
- Ελληνικά el

Σε ένα χωριό στις πλαγιές του Βουνού Κένυα στην Ανατολική Αφρική, ένα μικρό κορίτσι δούλευε στα κτήματα μαζί με την μητέρα της. Το όνομα της ήταν Ουανγκάρι.

Η Ουανγκάρι αγαπούσε να είναι έξω. Στον κήπο της οικογένειάς της διέλυσε το χώμα με το μαχαίρι της. Πίεσε πολύ μικρούς σπόρους μέσα στη ζεστή γη.

Η αγαπημένη ώρα της ημέρας της ήταν λίγο μετά το ηλιοβασίλεμα. Όταν έγινε πολύ σκοτάδι για να δει τα φυτά, η Ουανγκάρι ήξερε ότι ήταν ώρα να πάει σπίτι. Ακολουθούσε τα στενά μονοπάτια μέσα από τα κτήματα, διασχίζοντας ποτάμια καθώς αυτή πήγαινε.

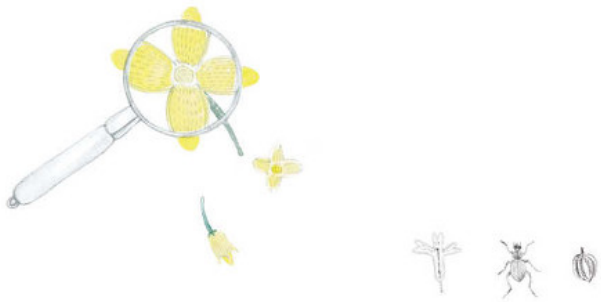

Η Ουανγκάρι ήταν ένα έξυπνο παιδί και ανυπομονούσε να πάει στο σχολείο. Αλλά η μητέρα και ο πατέρας της ήθελαν αυτή να μένει και να τους βοηθάει στο σπίτι. Όταν ήταν αυτή επτά χρονών, ο μεγάλος αδερφός της έπεισε τους γονείς της να την αφήσουν να πάει στο σχολείο.

Της άρεσε να μαθαίνει! Η Ουανγκάρι μάθαινε όλο και περισσότερο με κάθε βιβλίο που διάβαζε. Έκανε τόσο καλά στο σχολείο που προσκλήθηκε να σπουδάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η Ουανγκάρι ήταν ενθουσιασμένη! Ήθελε να ξέρει περισσότερα για τον κόσμο.

Στο Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο η Ουανγκάρι έμαθε πολλά νέα πράγματα. Μελέτησε τα φυτά και πώς μεγαλώνουν. Και θυμήθηκε πώς μεγάλωσε: παίζοντας παιχνίδια με τα αδέρφια της στη σκιά των δέντρων στα όμορφα δάση της Κένυας.

Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσε ότι αγαπούσε τους ανθρώπους της Κένυας. Ήθελε αυτούς να είναι χαρούμενοι και ελεύθεροι. Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο θυμόταν το σπίτι της στην Αφρική.

Όταν τελείωσε τις σπουδές της, επέστρεψε στην Κένυα. Αλλά η χώρα της είχε αλλάξει. Τεράστιες καλλιέργειες απλώνονταν σε όλη τη γη. Οι γυναίκες δεν είχαν ξύλο να κάνουν φωτιές μαγειρέματος. Οι άνθρωποι ήταν φτωχοί και τα παιδιά πεινούσαν.

Η Ουανγκάρι ήξερε τι να κάνει. Δίδαξε τις γυναίκες πώς να φυτεύουν δέντρα από σπόρους. Οι γυναίκες πούλησαν τα δέντρα και χρησιμοποίησαν τα χρήματα για να φροντίσουν τις οικογένειες τους. Οι γυναίκες ήταν πολύ χαρούμενες. Η Ουανγκάρι τις είχε βοηθήσει να αισθάνονται ισχυρές και δυνατές.

Καθώς περνούσε ο καιρός, τα νέα δέντρα μεγάλωσαν σε δάση, και τα ποτάμια άρχισαν να ρέουν ξανά. Το μήνυμα της Ουανγκάρι διασκορπίστηκε στην Αφρική. Σήμερα, εκατομμύρια δέντρα έχουν μεγαλώσει από τους σπόρους της Ουανγκάρι.

Η Ουανγκάρι είχε δουλέψει σκληρά. Άνθρωποι από όλο τον κόσμο έδωσαν προσοχή, και της έδωσαν ένα διάσημο βραβείο. Αυτό ονομάστηκε Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, και ήταν αυτή η πρώτη Αφρικανίδα γυναίκα που το έλαβε ποτέ.

Η Ουανγκάρι πέθανε το 2011, αλλά μπορούμε να τη σκεφτόμαστε κάθε φορά που βλέπουμε ένα όμορφο δέντρο.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ένας πολύ μικρός σπόρος: Η Ιστορία της Ουανγκάρι Μαατάι

- Nicola Rijdsdijk
- Maya Marshak
- Eleni Manou

